

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 2635/19
01.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судија Невена Вукашиновића, председника већа, Иванке Спаховић и Јелене Јовановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Привредно друштво за промет роба на велико и мало “ИРЕНА МАРКЕТ“ ДОО Врање, кога заступа пуномоћник Сунчица Стаменковић, адвокат из Врања, против туженог ОПЕРАТОР ДИСТРИБУТИВНОГ СИСТЕМА “ЕПС ДИСТРИБУЦИЈА“ ДОО Београд, ОГНАК ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈА ВРАЊЕ, Врање, кога заступа пуномоћник Ивана Мараш, адвокат из Новог Сада, ради накнаде штете, вредност предмета спора 69.289,83 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Лесковцу П 172/2018 од 24.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Лесковцу П 172/2018 од 24.01.2019. године.

II ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом, у ставу I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 69.289,83 динара са законском затезном каматом почев од 11.09.2017. године, као дана настанка штете, па до коначне исплате. Ставом II изреке, обавезан је тужени, да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.114,00 динара.

Против наведене пресуде, тужени је изјавио благовремену и дозвољену жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка. У смислу жалбених навода предлаже да Привредни апелациони суд ожалбену пресуду преиначи тако што ће одбити тужбени захтев тужиоца и обавезати га да туженом надокнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка или да исту укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући законитост и правилност првостепене пресуде, на основу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба туженог неоснована.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка, на које овај суд, као другостепени пази по службеној дужности,

регулисане одредбом члана 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку.

Насупрот жалбеним наводима туженог, првостепена пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер је првостепени суд за одлуку дао довољне и јасне разлоге који нису међусобно противречни, нити су противречни исправама или записницима у спису, а изрека првостепене пресуде је јасна и није противречна образложењу. Стога, првостепена пресуда нема недостатака због којих се њена правилност не би могла испитати.

Како се у конкретном случају ради о парници у спору мале вредности из члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, то жалбени наводи туженог којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, као и на постојање битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, не могу бити предмет оцене другостепеног суда, јер се у спору мале вредности, а сагласно члану 479. став 1. Закона о парничном поступку пресуда може побијати само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права.

Предмет тужбеног захтева је накнада штете проузроковане од стране дистрибуције електричне енергије због непостављања одговарајуће заштите на опреми за дистрибуцију електричне енергије у случајевима непредвиђеног искључења – укључења струје.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда град Врање је дана 11.09.2017. године, погодило јако невреме, праћено ветром и грмљавином и дошло је до прекида у напајању објеката електричном енергијом. Тужилац се дана 13.09.2017. године обратио туженом захтевом за накнаду штете. Наведени захтев тужени је одбио, јер сматра да не постоји обавеза туженог да тужиоцу исплати накнаду штете. За извршене услуге и замену компресора Предузећу Фриготерм 1, Врање, тужилац је платио износ од 21.700,00 динара. Тужилац је од „Master Frigo Sales“ ДОО Борча, Београд, који се бави велепродајом расхладне опреме купио опрему вредности 47.589,83 динара. Према налазу и мишљењу судског вештака за област електротехнике, електронике и телекомуникације од 30.10.2018. године, до прекида у снабдевању електричном енергијом тужиоца дошло је дана 11.09.2017. године, у времену од 19,53 до 21,31 сат, односно 98 минута, због деловања земљоспојне заштите на далеководу услед невремена праћеног грмљавином. Вештак сматра да се атмосферско пражњење није десило у непосредној близини објекта тужиоца, јер није забележен већи број кварова, већ само један квар и то на компресору који напаја три расхладне витрине у објекту тужиоца.

Имајући у виду да је тужилац дана 11.09.2017. године, претрпео штету у висини од 69.289,83 динара, да узрок штете није јако невреме праћено грмљавином, јер се атмосферско пражњење није десило у непосредној близини објекта тужиоца и није забележен већи број кварова, већ само на једном уређају компресору тужиоца, да је до штете дошло приликом искључења- укључења напајања трафо станице са које се напаја објекат тужиоца, а што је утврђено из налаза вештака, који је првостепени суд прихватио, а на који нико није имао примедби, да је према Закону о енергетици оператор преносног система електричне енергије одговоран за сигуран, поуздан и безбедан рад преносног система и квалитет испоруке електричне енергије, а да тужени није доставио доказе да је опрема за искључење и укључење била атестирана, то је првостепени суд усвојио тужбени захтев тужиоца у целисти, као у ставу I изреке.

На утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право, одредбе члана 154. став 1. и 2, 173, 174. Закона о облигационим

односима и 108. став 1. тачка 1. Закона о енергетици, дајући у прилог своје одлуке разлоге које у битном прихвата и овај суд, као другостепени, па их неће детаљно образлагати, сагласно одредбама члана 396. став 2. Закона о парничном поступку. Правилно је тужиоцу на досуђени износ, призната законска затезна камата сходно одредбама члана 277. Закона о облигационим односима.

Тужени у жалби указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, које не може бити предмет оцене другостепеног суда у смислу одредаба члана 479. став 1. Закона о парничном поступку, при чему у току вештачења тужени није предочио чињенице везане за инсталациону заштиту електроинсталација потрошача у случајевима непредвиђеног искључења- укључења струје, већ је управо указао да је тужилац као потрошач требао да инсталира прекострујну заштиту својих уређаја од кварова насталих због скока у јачини струје. На овај начин жалилац негира постојање одговорности заштите од непредвиђених скокова у јачини струје у дистрибуционој мрежи, због чега је одговоран да туженом надокнади штету.

Без утицаја су жалбени наводи да се над опремом за искључење и укључење струје спроводе редовна испитивања, да је на тај начин обезбеђено безбедно и поуздано функционисање преносног система, код чињенице да тужени није доставио доказе са је опрема за искључење и укључење била атестирана.

Из наведених разлога, жалбеним наводима туженог није доведена у сумњу правилност и законитост донете одлуке првостепеног суда.

Правилна је одлука о трошковима поступка донета на основу члана 150, члана 151, члана 153. став 2, члана 154. и 163. Закона о парничном поступку.

Привредни апелациони суд је применом одредбе члана 390. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде.

Тужени није успео са жалбом, па је његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен као неоснован, на основу овлашћења из члана 165. у вези члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку.

НВ/СД/ББ

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Невен Вукашиновић, с. р.**

За тачност отправка